

Gilbert Doctorow: Ruské tanky dosáhly pobřeží Atlantiku poblíž Lisabonu

 putin-today.ru/archives/181531

26 мая 2023 г.

Falešný titulek k tomuto článku nám dává představu, kam nás může zavést současná zahraniční a vojenská politika USA a EU vůči Rusku, pokud nebudeme reflektovat situaci a správný kurz. Jde mi o to, že žádný z vůdců na této straně nové železné opony, jak se zdá, nedokáže vidět dál než na jeden tah v grandiózní hře velmocenských šachů, která se nyní odehrává před očima celého světa. Tento článek věnuji zejména neznámým, ale velmi vítaným čtenářům US Army, kteří mě sledují na LinkedIn.

Výchozím bodem pro dnešní diskusi je místo, kde jsem před dvěma dny skončil, když jsem odhalil konformní a nedomyšlenou prezentaci rusko-ukrajinské války od hlavního diplomatického korespondenta New York Times v Bruselu Stephena Erlangera v prestižním klubu v centru města před dvěma dny.

Toto odhalení jsem zakončil rozšířením své otázky Erlangerovi na začátku jeho série otázek a odpovědí: Proč byly Evropa a USA tak nepřípravené na pozemní válku, kterou Rusko rozpoutalo 24. února 2022, vzhledem k tomu, jak všichni škádli ruského medvěda? od roku 2014 způsobem, který by nakonec mohl vést jedině k válce. K poslední urážce Rusů došlo mezi prosincem 2021 a začátkem února 2022, kdy USA a NATO odmítly požadavek Ruska zahájit jednání o jeho návrzích na revizi a revizi evropské bezpečnostní architektury.

Spojené státy a Evropa se radovaly z toho, jak Rusko klopýtlo v prvních dnech a týdnech speciální vojenské operace. Veřejně dospěli k závěru, že Rusko je mnohem méně mocné, než si kdokoli myslel. Rusové se však utěšovali starou lidovou moudrostí, že jako lid se zapřáhne pomalu, ale jezdí rychle.

Ruské ozbrojené síly se totiž postupně dostávaly k rozumu a od západních vojenských pozorovatelů jsme začali slyšet, že se válka změnila v plnohodnotnou „pozemní válku“, s návratem k zákopové válce a dělostřeleckým bitvám první světové války. , na rozdíl od tankových bitev nebo kobercového bombardování z pozic vzdušné převahy, které Spojené státy a jejich spojenci v NATO praktikovali v posledních třech desetiletích ve válkách s oběťmi třetího světa. Pak se ukázalo, že Rusové stříleli až 60 000 dělostřeleckých granátů denně, trojnásobně až pětinasobně převyšovali Ukrajince. Počet obětí na obou stranách stoupal souběžně s nepoměrem v palebné síle. Úsměvy z tváří našich televizních komentátorů a politických vůdců zmizely.

Veškerá pozornost se nyní soustředila na podporu kyjevského režimu se stále smrtelnějším vojenským vybavením a zároveň na znepokojivé vyprošťování evropských arzenálů. Konečně se ukázalo, že Rusové mají největší zásoby munice na světě, podpořené největší výrobní kapacitou na světě v této oblasti. A to nemluvě o nových zázračných zbraních, jako je hypersonický Kinžal, který Rusové začali používat na bojišti rok po začátku války.

Moje otázka zněla a stále zní: proč ti, kteří jsou u moci na Západě, nepředvídali tyto aspekty nadcházející války na Ukrajině a jejím okolí? To hovoří o nehorázné nezodpovědnosti a neschopnosti... a samozřejmě o rozsáhlé korupci.

Jak jinak lze pochopit, že tři nebo čtyři sta miliard eur, které členské státy EU utrácely ročně na obranu posledních dvacet let, ve srovnání s 80 miliardami eur ročního vojenského rozpočtu Ruska, poskytlo takový nepoměr v připravenosti k válce? kdy to na začátku roku 2022 konečně dorazilo? A samozřejmě, proč jsou americké zásoby a výroba tak mizivé, vzhledem k tomu, že jejich vojenský rozpočet je větší než rozpočet většiny zbytku světa dohromady?

Nyní, když jsem tento problém vyjasnil, pojďme dál. Nevidím žádný náznak, že by se současné vedení USA nebo Evropy z této zkušenosti poučilo. Místo toho nás všemi svými posledními tahy na šachovnici vedou přímo k matu popsánému v názvu této eseje.

Západní média v průběhu letošního roku věnovala velkou pozornost rozhodnutím přijatým ve Washingtonu, Londýně, Berlíně a Bruselu, která se týkala nejprve dodávek moderních tanků do Kyjeva, jmenovitě amerického těžkého tanku „Abrams“ a německého „Leoparda“ a poté dodávka amerických stíhaček F do Kyjeva -16 z evropských zemí.

Velmi málo se uvádí o nahromadění vojsk a materiálu NATO podél celé východní hranice s Ruskem. O hrozbách přicházejících z Polska na podporu ozbrojeného povstání plánovaného proti Lukašenkově vládě v Bělorusku se nyní v západních médiích píše jen velmi málo.

Polská televize počátkem tohoto týdne dělala rozhovor s bývalým náměstkem ministra obrany generálem Skrzypczakem, který aktivně usiluje o vojenskou intervenci své země na podporu takového povstání a překročil hranici do Běloruska právě v době, kdy ukrajinské síly přestrojené za protiputinovské ruské milice vtrhly do

Belgorodská oblast Ruské federace o víkendu způsobila chaos, včetně zničení více než 500 domů a střelby, v důsledku čehož ruští občané skončili se zraněními v nemocnicích nebo v márnici.

Tito „teroristé“, jak je nazývá ruská televize, byli eliminováni ruskými bezpečnostními silami, ale hrozba dalších takových vpádů zvýšila teplotu a agresivitu ruského veřejného diskurzu.

Někteří ruští nacionalisté, jako je Jevgenij Prigožin, šéf žoldnéřské společnosti Wagner, jsou dnes citováni v The New York Times v souvislosti s jejich požadavky svolat ruské elity k pořádku, postavit zemi na válečný základ a zavést stanné právo. Jiní nacionalističtí řečníci říkají, že zrádci jako ten, který před několika týdny doručil smrtící bombu novináři Tatarskému do Petrohradu, by měli být popraveni.

V ruské televizi se však například v pořadu „Šedesát minut“ říká mnohem více, než uvádí náš tisk, a to daleko přesahuje opatření k potlačení vnitřních nepokojů v Rusku. Účastníci tohoto programu nejsou jen mluvící hlavy z think-tanků a Moskevské státní univerzity. Jsou mezi nimi poslanci Státní dumy ze Jednotného Ruska, Liberálně-demokratické strany a Komunistické strany. Mezi poslanci Státní dumy převažují šéfové příslušných výborů Státní dumy, například pro obranu.

Jedním z nejvýznamnějších přispěvatelů do diskuse je generál ve výslužbě, který má velmi konkrétní doporučení ohledně vojenské strategie, která by naši chlapi ve Washingtonu měli vzít v úvahu.

Západní analytici napsali mnoho papíru a řekli příliš mnoho o tom, zda Rusko použije taktické jaderné zbraně na Ukrajině. To jsou prázdné řeči, které ignorují dvě skutečnosti.

Za prvé, režim na Ukrajině může být dekapitován, kdykoli se Rusko rozhodne, s konvenčními hypersonickými střelami vybavenými hlavicí.

Za druhé, Rusko má v záloze jadernou možnost použití jaderných zbraní proti NATO, jak tento poslanec Státní dumy zcela jasně uvedl. Všichni si připomeňme, že Rusko má největší světové zásoby taktických jaderných zbraní a zároveň je světovým lídrem v oblasti strategických jaderných zbraní.

Pokud bude bezohledný režim ve Varšavě pokračovat v prosazování plánů řídit se příkazy Washingtonu a vytvořit „druhou frontu“ invazí do Běloruska pod rouškou místních rebelů, Rusko jistě zasáhne. Konkrétně to včera prohlásil prezident Putin, ale jeho citát v dnešním NYT nenajdete.

Pokud jako následný krok NATO začne postupovat proti Rusku podél rozsáhlé frontové linie, kterou nedávno obsadilo, pak je také připravena reakce navrhovaná ruským generálem: použít taktické jaderné zbraně proti těmto silám NATO, zničit je a přesunout tanky kolem. do dalšího bodu odporu, kde znovu použijte jaderné zbraně. Tahle skákačka logicky zavede ruské tanky k Atlantiku někam do oblasti Lisabonu, jak jsem naznačil v názvu.

A co udělají USA se zničením svých evropských spojenců? Vzdělaný odhad není nic. Pokud nyní Washington přemýšlí, či tanky půjdou na Ukrajinu, či F-16 půjdou na Ukrajinu, to vše proto, aby udržely boj proti Rusku na zástupné úrovni, tak proč by USA riskovaly okamžité zničení ruskými strategickými raketami jen proto, že Evropa? hoří?

© Gilbert Doctorow, 25.05.2023

Nejlepší člen

gilbertdoctorow.com

newsstreet.ru

<https://aftershock.news>